

РЕШЕНИЕ

№ 5856

гр. София, 05.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **7557** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр.
чл. 63, ал. 1, изр. 2 - ро от ЗАНН.

С решение № 159/ 02.07.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 9322/ 2011г. по описа
на Софийски районен съд, НО, 101 състав е потвърдено Наказателно постановление
№ СИ Ч В 10 06 033/ 19.11.2010 г., издадено от директора на Столичен инспекторат
към Столична община, с което на В. К. И. е наложена глоба в размер на 220 лв на
основание чл. 36, ал. 1, т. 5 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и
управление на отпадъците на територията на Столична община за нарушение на чл.
31, т. 27 от Наредбата.

Постъпила е касационна жалба от името на санкционираното лице, съдържаща
оплаквания, че е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и
материалният закон е приложен неправилно /касационни основания чл. 348, ал. 1, т. 1,
вр. ал. 2 НПК и т. 2, вр. ал. 3 т. 1 НПК чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН. Касаторът оспорва
извода на въззивния съд, че като управител на търговско дружество – инвеститор по
строителен проект, е субект на твърдяното в АУАН нарушение – формиран е в
нарушение на чл. 36, ал. 1, т. 5 от Наредбата вр. чл. 24, ал. 1 АПК /очевидно се визира
ЗАНН/ и чл. 163а, ал. 5 вр. ал. 2 ЗУТ, съгласно цитирания текст на административно
наказание подлежи лице, което е извършило нарушение на някоя от забраните по чл.
31 от Наредбата, а административно - наказателната отговорност е лична.

Актосъставителят не е могъл да установи лице, което реално е извършило нарушенията, а формира констатациите си въз основа следи по пътното платно. По тази причина е поканен управителят на фирмата, чиито работници са се намирали на обекта същия ден. Присъствалите на [улица] работници са служители на дружеството – инвеститор, които са осъществявали охранителна дейност в обекта, докато, съгласно инструктажната книга и показанията на свидетелите, част от персонала е ползвал отпуск. Дори да се приеме, че наказание следва да се наложи на инвеститора, то същото следва да е имуществена санкция по чл. 36, ал. 1 от Наредбата.

Второто оплакване е за нарушение по чл. 40 ЗАНН - констатиращият нарушението орган е длъжен да състави АУАН в присъствието на свидетели, а от показанията на М. и К. става ясно, че те не са присъствали при установяване на нарушението. При условията на евентуалност, ако все приеме, че нарушение е извършено, е следвало да се приложи чл. 28 ЗАНН. В размер с изискванията на чл. 57, т. 5 ЗАНН липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Неоснователно не са ценени показанията на св. Б., по съображения, че се намира в служебна зависимост от касатора. За сметка на това цени показанията на актосъставителя и св. К., които нямат ясни спомени вторият дава противоречиви сведения.

Искането до съда е за отмяна на решението и за отмяна на потвърденото с него НП. В съдебно заседание пълномощникът на касатора сочи, че НП е издадено от некомпетентен орган – директорът на Столичен инспекторат няма качеството на административно – наказващ орган.

Ответникът се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли въззивното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Прокуратурата дава заключение за нейната основателност.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Основания за нищожност и недопустимост на обжалваният съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател. Съдът служебно не открива такива, поради което атакуваното в настоящето производство решение се възприема от АССГ за валидно и допустимо.

Административно-наказателната отговорност на касатора е ангажирана за извършено нарушение по чл. 31, т. 27 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на Столична община. В разпоредбата е предвидена забрана за излизането на транспортните средства на уличните платна с непочистена от кал ходова част.

Съдът е приел за доказано, че касаторът, в качеството му на управител на [фирма] на 21.06.2010 г. около 11,30 ч в гр С., район П., кв. Л., [улица] допуска излизане на транспортни средства на уличното платно с непочистена от кал ходова част. Констатациите от проверката, извършена на 21.06.2010 г. от инспектор в Столичен инспекторат - СО са отразени в АУАН № 10 – 06 - 033.

НП № СИ – Ч – В – 10 – 06 - 033/ 19.11.2010 г. е издадено от Директора на Столичен инспекторат - СО, който съгласно чл.46 от посочената наредба е оправомощен да издава наказателни постановления въз основа на съставените актове за нарушения по чл.31 от същата. СРС е приел, че актът за установяване на административно

нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи. Не е намерил да са допуснати нарушения на процесуалния закон при съставяне на АУАН и издаване на НП. Приел е за доказано извършването на нарушение от касатора така както е посочено в НП. Относно размера на наложеното административно наказание същото е възприето от въззивния съд за правилно определено съобразно чл. 27, ал. 2 ЗАНН.

Жалбата е основателна.

Съгласно чл.8 от Закона за нормативните актове (ЗНА), всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по - висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Разпоредбата е възпроизведена в чл.76, ал.3 от АПК - Общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. В чл.22 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) е предвидено, че общинския съвет приема наредби, решения и инструкции по въпроси от местно значение, като при констатирани нарушения, кметът на общината или негов заместник издава наказателни постановления. Това правомощие е регламентирано конкретно в разпоредбата на чл.22, ал.5 от ЗМСМА, съгласно която: „наказателните постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник въз основа на акт, съставен от длъжностни лица, посочени в наредбата”. Така цитираната разпоредба е във връзка с ал.4 на чл.22 от ЗМСМА За нарушаване на наредбите могат да се предвидят глоби в размер до 5000 лв., а за еднолични търговци и юридически лица - имуществени санкции в размер до 50 000 лв., а при повторно нарушение и временно лишаване от правото да се упражнява определена професия или дейност.

Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на Столична община е приета от Столичния общински съвет с Решение №216 по протокол №38 от 16.04.2009г. Както бе посочено, в чл. 46 от същата е предвидено, че въз основа на съставените актове Директорът на Столичния инспекторат издава наказателни постановления.

Анализът на разпоредбата на чл.46 от подзаконовия нормативен акт и чл.22 от ЗМСМА показва противоречие – с наредбата недопустимо се разширява кръгът на лицата, които законът допуска да бъдат наказващи органи – законът предвижда това да бъде в правомощие само на кмета или негов заместник, а наредбата сочи лице извън този кръг – директор на Столичния инспекторат, за който не се установява да е сред заместниците на кмета на СО. В правната теория е прието становището, че е недопустимо с подзаконов нормативен акт да се определя компетентност, различна от определената със закон. В този случай приложим е чл.15, ал.3 от ЗНА според който ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. Ето защо при преценка дали обжалваното постановление е издадено от компетентен АНО следва да се съобрази чл.22, ал.5 от ЗМСМА. По аргумент от чл.47, ал.2 от ЗАНН кметовете на общини могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет. В случая специалният ЗМСМА не предвижда възможност за делегиране на правомощие по налагане на административни наказания освен на заместниците му. Следва да се има предвид, че под понятието „заместник” се разбира или длъжностно лице, което изпълнява

правомощията на титуляра при негово отсъствие или длъжностно лице, което заема предвидена длъжност "заместник". В случая не сме изправени пред нито един от тези хипотези, тъй като Директорът на Столичния инспекторат не е действал при заместване на Кмета на СО, не е и сред заместник кметовете на СО. Доказателства за това няма по делото. На него не е и делегирана компетентност от Кмета при условията на възлагане на правомощия, което е различно от заместването.

Предвид систематичното тълкуване на посочените правни норми и установеното противоречие на подзаконавата норма със законата при определяне компетентността на АНО, настоящият касационен състав намира, че потвърденото с обжалваното решение наказателно постановление е издадено от некомпетентен орган. Директорът на Столичния инспекторат не попада сред лицата по чл.22, ал.5 от ЗМСМА – кмет или заместник кмет, които имат законова компетентност да издават наказателни постановления за нарушения на подзаконен нормативен акт, приет от общинския съвет.. Като е приел обратното - наличие на компетентност и съответно законосъобразност, въззивният съд е потвърдил постановлението при нарушение на закона - касационно основание по чл.348, т.1 от НПК, за което настоящата инстанция следи и служебно - съгласно чл.218, ал.2 от АПК. Решението на СРС следва да се отмени и вместо него предвид неотстранимия порок на НП следва да се постанови решение за отмяната му.

Воден от горепосоченото и на основание чл.221, ал.2 от АПК във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, Административен съд – София град, IX касационен състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение № 159/ 02.07.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 9322/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СИ Ч В 10 06 033/ 19.11.2010 г., издадено от директора на Столичен инспекторат към Столична община.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.